

Even uw aandacht...

*Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.
Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het
mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.
Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige
toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van
boekjes voor opvoering beslist.*

Veel leesplezier!

**EEN SPAANS MES SNIJDT
AAN TWEE KANTEN**

Een blijspel in drie bedrijven

door

1880

Maurice de Grauwe

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen

1996

Nr. 2347

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste ZEVEN tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

S.A.B.A.M.
Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel
www.sabam.be

Na aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een aanvraagformulier dat, degelijk ingevuld, minstens vier weken de opvoering(en) naar S.A.B.A.M. moet worden gestuurd.

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

Stichting Bredero Auteursrechtenbureau
Valeriaanstraat 13
1562 RP Krommenie
www.stichtingbredero.nl

BELANGRIJKE OPMERKING !

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *EEN SPAANS MES SNIJDT AAN TWEE KANTEN* op te voeren moet de naam van auteur *MAURICE DE GRUAWE* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen.

De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

Wettelijk depot D/1996/0220/043
ISBN- 978- 90-385-04544

© 1996 Toneelfonds J. Janssens/ Maurice de Grauwe
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Toneelfonds J. Janssens – Te Boelaerlei 107 – 2140 Bght Antwerpen
Tel 03 366 44 00 . Fax 03 366 45 01 . info@toneelfonds.be

PERSONAGES

3 dames - 4 heren

Jef : onderdirecteur lookworstenfabriek

Elvire : zijn vrouw

Moniek : hun dochter

Emmy : huisvrouw

Kamiel : baas van Jef

Franco : zijn zoon

Pedro : Spaanse gast

Magda : figurante

DECOR

Het eerste en tweede bedrijf spelen zich af in de woonkamer van de familie De Wilde. Deze woonkamer geeft duidelijk hun smaak weer. Het betreft dus een overduidelijke slechte smaak van mensen die van niets tot iets gekomen zijn. Ze hebben geen kaas gegeten van een smaakvol interieur. Zo zijn er zaken in het decor op te merken die geenszins bij elkaar passen. Ze zijn er louter smaakloos in ondergebracht en dit enkel en alleen maar om aan te tonen dat men geld heeft. Men wil aldus de indruk wekken dat het hier een rijkelijke woning betreft van een directeur. Zo kan men bijvoorbeeld antieke voorwerpen volkomen misplaatst tussen moderne attributen aantreffen in het decor.

Tevens moet er een centrale toegangsdeur zijn, eventueel voorzien van inkomhall. Ook een deur die naar de bovenverdieping leidt. Een zithoek is nodig en kan best vooraan in het decor.

Het derde bedrijf speelt in een fleurig tuindecor bij directeur Kamiel. Het decor omvat eventueel hangmat, schommelzetel, tuinmeubels, planten enz... De decorverandering hoeft absoluut geen probleem te vormen. Wat extra bloemen en planten, het weglaten van een aantal meubelstukken en eventueel sublimeren van een deur of raam kan volstaan.

E E R S T E B E D R I J F

(De Familie De Wilde wacht de thuiskomst af van hun dochter. Deze wordt terug thuis verwacht, na een taalstage in Spanje. Vader De Wilde is onderdirecteur van een lookworstenbedrijf.

Wanneer het doek open gaat ziet men Elvire en Jozef De Wilde in het decor. Mevrouw De Wilde is duidelijk zeer zenuwachtig in tegenstelling tot de krantenlezende Jozef. Deze zit er eerder ongeïnteresseerd bij. Op zijn gezicht is duidelijk het ongenoegen te zien dat Elvire zo aan het doordraven is.)

JEF : Elvire, doe toch zo zenuwachtig niet. Ze zal wel komen. Ge kent haar.

ELVIRE : Zo nooit eens op tijd beginnen, voor u is altijd alles goed.

JEF : Voor het moment interesseert het mij niet of Emmy een half uur te laat is of niet.

ELVIRE : Natuurlijk, gij gaat ook naar uw werk als het u past.

JEF : Ja, dat is nu eenmaal het leven van een kaderlid.

ELVIRE : Ge hadt beter destijds in dat kaderfabriekje blijven werken, misschien waart ge dan al directeur-generaal in plaats van een kaderlid dat moet dansen naar de pijpen van die Kamiel.

JEF : Directeur-generaal van een kaderfabriekje, dat zijn DE perspectieven.

ELVIRE : Nee, onderdirecteur van de 'Echte Gentse Paardelookworsten', dat is het.

JEF : Het is dank zij dat worstje dat Moniekske heeft kunnen studeren.

ELVIRE : Moniekske haar studies ja, maar wat heeft het mij opgebracht? Ganse dagen alleen maar die lookgeur uit uw hemden wassen en een kuisvrouw hebben aan halve prijs, maar die komt alleen als ze zin heeft.

JEF : Is dat niet prachtig van Kamiel dat Emmy hier aan halve prijs mag komen werken en de ander helft vervat zit in haar wedde van de firma?

ELVIRE : Dat zijn allemaal truukjes van die Kamiel.

JEF : Truukjes??? Truukjes...

ELVIRE : Ha nee zeker! Hij heeft u gewoon in zijn macht.

JEF : Luistert eens hier. Voor het ogenblik interesseert het mij niet, binnen een paar maanden zal het allemaal wel gans anders worden voor ons huishouden.

ELVIRE : Het zal maar anders worden als Moniekske hier terug thuis is. Ook een reden te meer dat Emmy hier nodig is om den boven volledig op te kuisen, want gij hebt nogal gemorst met die pap.

JEF : Ik vind dat ge overdrijft. Was dat nu echt nodig om Moniekske haar kamer volledig opnieuw te behangen en bovendien nog een nieuw bed te kopen ook?

ELVIRE : Och, gij vergeet toch snel. Zijt ge al vergeten wat Moniekske schreef in haar brieven, over dat Spaans bed? Dat het veel te hard was en bovendien nog te hoog ook, ze heeft er een pijnlijke rug aan over gehouden. 't Is nu aan ons om ervoor te zorgen dat haar rugje vlug weer beter wordt.

JEF : Dat zeg ik niet. Maar wie weet hoe lang blijft ze nog thuis? Wij waren toch ook vijfentwintig toen we trouwden.

ELVIRE : Moniekske heeft gestudeerd. Zij zal die fout niet maken van haar onmiddellijk te binden.

JEF : Jaja, 't is al goed... Zeg, ik vraag me af wat ze allemaal zal kunnen vertellen na die tien maanden taalstage in Spanje.

ELVIRE : Ik denk niet dat het voor u interessant zal zijn. Universitairen debatteren niet over paardelookworsten.

JEF : (*dromerig*) Ze zal wel een schoon kleurtje hebben. Dat zal Franco bevallen.

(Er wordt aan de deur gebeld en Elvire gaat openen. Het is de kuisvrouw Emmerance die met duidelijk frivole maniertjes binnenkomt. Ze is eerder koel ten overstaan van haar werkgeefster Elvire, daar waar ze eerder verleidelijk haar chef Jef begroet.)

EMMY : Dag madam De Wilde, dat meneer Jozef... excuseer... maar, ik zeg... Het is beter te laat dan... te laat.

ELVIRE : Ja Emmerance, dat zijn we gewoon van u. Laat uw filosofie maar achterwege. En gij Jozef, terwijl wij het er toch over hebben, laat gij die Franco maar buiten ons familie.

JEF : Franco is een heel timide jongen. Naar mijn mening de geschikte echtgenoot voor ons dochter.

ELVIRE : Ik kan het mij voorstellen. Als hij een beetje van zijn vader heeft, dan zal het zeker in orde zijn. Van zijn eerste was hij ook al na negen maanden gescheiden. Toch spijtig dat hij nu na zijn zevende alleen gevallen is.

EMMY : Ja mevrouw De Wilde, het is eigenlijk onze directeur Kamiel 'n beetje zijn eigen fout. Hij hield zich altijd een beetje te veel bezig met levend vlees. Al zijn "mokskes" (vrouwtjes) hebben hem betrappt als hij zijn nieuwe secretaresse aan

het opwarmen was in de lookworsten koelkamer. Maar ja... in feite is dat daar erg koud... Gij weet dat toch ook meneer Jozef???

JEF : (*Verveeld bij deze opmerking*) Jaja... het is al goed Emmerance.

EMMY : Maar... ge hebt het toch zelf nog gezegd dat ge rillingen kreeg van mij daar zo bezig te zien, in die lookworsten koelkamer?

ELVIRE : Wordt mij hier soms iets verzwegen?

EMMY : Maar nee... het is daar echt koud hoor in zo een frigokamer, madam.

ELVIRE : Ja maar, ik ken mijn man als hij het koud heeft.

JEF : Alstublieft hé!!

ELVIRE : 't Is al erg genoeg dat die Kamiel hele dagen Don Juan imiteert. Een reden temeer dat zijn zoon Franco geen partij is voor ons Moniekske. De appel valt nooit ver van de boom.

EMMY : Mens, dat vind ik prachtig gezegd.

JEF : Ge wilt toch niet beweren dat Franco een Don Juan is? En daarbij, dat klinkt veel te Spaans. Franco is een typische goede Vlaamse ziel, trouwens zijn naam zegt genoeg.

ELVIRE : Vindt gij dat, Franco was een Spaanse dictator en ook de meeste Italianen heten Franco.

JEF : Elvire ge overdrijft. Is Franco-Belge niet typisch Belgisch misschien?

EMMY : (*lachend*) Ja dat is juist... 't is daar dat mijn dweilen gekocht zijn... en volgens het label dat eraan hangt zijn ze gemaakt in Taiwan.

JEF : Och... waarover discussiëren wij hier eigenlijk, de dag voor dat ons dochter terug thuis komt.

ELVIRE : Ze komt inderdaad terug thuis, maar zeker niet voor die slagerszoon. Ze kan zowel i love you, je 't aime als Ich liebe dich zeggen als het nodig is. Maar ja, zoiets zal dat Francootje wel niet verstaan.

JEF : och mensen toch! Nu nog een woordje Spaans erbij en het is helemaal compleet.

ELVIRE : Wees maar blij dat ge zo een welbespraakte dochter hebt.

JEF : Ja, van wie zou ze dat hebben?

ELVIRE : Gaat ge terug beginnen? Gaat ge spotten??

EMMY : Trek u dat niet aan madam. Wie de spot drijft met een ander... valt er zelf in... of zoiets?

ELVIRE : Emmerance, doe me een plezier en bemoei er u niet mee.

EMMY : Pas op madam, ik wil mij niet moeien... integendeel!!! Ik wenste dat ik ook eens op mijn ruggetje kon gaan liggen in Spanje... 't is er alleszins veel warmer dan in die koelkast van op 't werk.

ELVIRE : Wat!!! Hebt gij daar op uw rug gelegen???

EMMY : Maar nee... hm... ik bedoel dat Moniekske in Spanje wel op haar rug zal gelegen hebben, ah ja... wat doe je daar anders?

ELVIRE : Ons dochter studeerde er Spaans.

EMMY : Op het strand?

ELVIRE : Nee, bij een Spaanse familie die hier twintig jaar een Spaans restaurant heeft uitgbaat.

EMMY : Goed, ze zal dan zeker haar Gents nog niet vergeten zijn, want ik zou anders niet weten wat te doen.

JEF : Zoudt ge eens willen doen waarvoor ge feitelijk naar hier moest komen?

EMMY : (*Spottend en met de ogen knipperend*) Hoe bedoelt u?

(*De telefoon begint te rinkelen en Elvire pakt hem op.*)

ELVIRE : Hallo, met De Wilde... Och zeg dat het niet waar is... maar zoeteke toch. Natuurlijk luister ik... Serieus???... Wij verwachten U... Pardon!!!... Ha ja!!! Ha nee!!! Maar daar hadden we niet op gerekend... en uw pa heel zeker niet... Maar hij zal het wel begrijpen als ik het hem uitleg... natuurlijk kind... Oei oei... dan zullen we vlug de kinderkamer moeten in orde brengen.

JEF : (*perplex*) 't Is niet waar hé? Zeg dat het niet waar is. Is het zo ver ja?

EMMY : Meneer Jozef, 'n goede verstaander heeft maar een half woord nodig en ik weet uit ervaring dat de muis danst als de kat van huis is.

ELVIRE : (*Voert verder een gesprek aan de telefoon*) Natuurlijk meisje begrijp ik dat ge daardoor te laat zijt... dat is vliegen.

JEF : Vliegen!! Vliegen!! De Spaanse vlieg ja!! Maar wees gerust, die kleine zal tegen mij geen 'Bon-Padre' moeten zeggen, daar ben ik zeker van. Schande! Schande!!!

EMMY : Zeg, meneer Jozef, volgens mij bent u een beetje 'panoramide'.

JEF : Panoramide, wat is dat?

EMMY : Wel, dat staat toch in dat boek van Freud dat op uw bureau ligt. Ge weet toch wel... Freud... de fysioloog!

JEF : Emmy houdt op alstublieft.

ELVIRE : *(legt hoorn neer)* Saluut meisje! Jozef, zijt ge niet beschaamd. Zo 'n kabaal om niets. Tref beter voorbereidingen voor de thuiskomst van ons dochter.

JEF : Dus toch, en voor wanneer is het?

ELVIRE : Zevert niet. Moniekske brengt twee Spaanse vrienden mee.

JEF : Zozo! Ze heeft nog niet genoeg van één Spaanse vlieg. Ze brengt er nog twee mee naar huis.

ELVIRE : Maar hebt ge dan werkelijk geen schaamte? Ons dochter gaat ons verrijken op cultureel vlak.

JEF : Luistert hier. Van mijn part mag ze haar cultuurcadeautje op Spaans grondgebied ter wereld brengen. Adieu carrière. En de vader wil ik ook niet zien... Oh!!! I HATE SPAIN!!!

EMMY : Geen probleem, ik heb daar thuis goede zalf voor.

(Jef ijsbeert de kamer rond en loopt van de ene zijde naar de andere.)

ELVIRE : Jozef! Wilt ge eens kalmeren? En... zet u! Ik ben niet zinnens om u toe te spreken gelijk op een tenniswedstrijd. *(Ze volgde demonstratief zijn heen en weer geloop met het hoofd.)*

JEF : Ge kent mij! Wel, die Spanjaards smash ik onmiddellijk buiten.

EMMY : "Duts"!! Hm... ik wil zeggen "Duece"!! (tennisterm)

ELVIRE : Wat zit gij nu te zeveren over een cadeautje van Moniek. Ze brengt twee Spaanse vrienden mee en dat is al. En trouwens, het zijn er van hoge komaf. Het is een don en een donna.

JEF : Zozo!! Ze heeft al leren liegen ook in het Zuiden. Gij gelooft ook alles. Of zijn Don Johnson of Donna Summer ook Spanjaarden misschien?

(Er wordt ondertussen aan de voordeur gebeld en Emmy begeeft zich naar de deur om te openen.)

EMMY : Ja de Gentse Emmy Van Wanten zal ondertussen maar eens open doen.

(Kamiel komt binnen en kijkt de wulps lopende Emmy achterna. Vervolgens bemerkt hij zijn totaal ontredderde onderdirecteur Jozef.)

KAMIEL : Jozef, wat scheelt er? Wat scheelt er met hem Elvire?

ELVIRE : Hij is overwerkt denk ik. Hij begint visioenen te zien, geloof ik. Kom Emmerance we gaan de kamer verder opknappen. We laten de heren directeur op niveau komen, vooral de mijne. *(af)*

KAMIEL : Wel jongen, wat scheelt er? Ge ziet er uit gelijk iemand die ze juist gezegd hebben dat hij vader wordt.

JEF : Kamiel, ik heb er niet van... maar zij... ik ben kapot... dat zoiets mij moet overkomen... ik, een brave huisvader... die weinig of nooit een voet heeft schuin gezet... en Moniekske brengt dan ook nog het een en ander mee van uit Spanje... en dan nog met een foefje dat het filmsterren zijn.

KAMIEL : Filmsterren!!! Ik versta u niet goed. Maar ik begrijp wel dat het tijd wordt dat ge nog eens een voetje schuin zet. Geen probleem... Ik ken genoeg kroegjes waar ge na een half uurtje gaat lopen gelijk Charlie Chaplin... hahahaha!!!

JEF : Maar dat wil ik niet. Dat bedoel ik niet.

KAMIEL : Vriend, het één plezier is het ander waard. Uw Moniekske huwt met mijn Franco en dan is alles klaar voor ons bedrijf. Nu de Europese poort openzwaait, kunnen ons kindjes zorgen voor de expansie van het bedrijf. Met de talen die uw dochtertje spreekt zal ons worstje de Europese markt veroveren. Uw dochter is een belangrijke schakel voor ons bedrijf, voor u zelf en... voor mijn Franco. Zij zullen zorgen voor de uitbreiding.

JEF : Voor de Spaanse uitbreiding zeker.

KAMIEL : Ik heb er niets op tegen dat ze ons worstjes op de Spaanse stierengevechten zullen verkopen, maar Europa is groot, vergeet dat niet. Ons product zal geen grenzen meer kennen.

JEF : Ge hebt gelijk Kamiel. We moeten eraan werken... ik zal alles in het werk stellen dat Moniekske met uwe Franco trouwt. Geen enkele Spanjaard zal mijn toekomst in de weg staan.

KAMIEL : Hm...! Eerlijk gezegd, nu begrijp ik u toch niet te best.

JEF : OH, I HATE SPAIN!!!

EMMY : *(Op deze woorden komt Emmy terug op het toneel. Ze kijkt zeer verbaasd)* Ja maar, wat is 't nu? Madam Elvire stuurt me toch om nieuwe gordijnen, wil ik ondertussen die zelf van bij mij thuis meebrengen? *(Dit wordt gezegd omwille van het feit dat zij begrepen heeft uit het Engels van Kamiel: "Hij heeft speen"!)*

KAMIEL : *(eveneens zeer verwonderd)* Over wie zijt ge bezig? En wie heeft het?

JEF : Ik haat Spanje bedoel ik.

EMMY : Ik niet. Het is er alleszins veel warmer dan in die koelkast van op 't werk. (*gaat lachend af*)

JEF : Niet alleen Spanje maar ook die kuisvrouw begint me op de zenuwen te werken.

KAMIEL : Ja jongens, maar dat is nieuw. Jozef, jaagt u toch zo niet op. Moniekske komt morgen naar huis en het is dan dat wij ervoor moeten zorgen dat haar oogjes op mijn Franco vallen. Vergeet niet dat ook uw toekomst er volledig van afhangt: eens dat huwelijk gerealiseerd, wordt gij mijn rechtstreekse vennoot. Ons lookworsten zullen het gat in de Europese markt dichten, zeg dat ik het u gezegd heb. Ten andere, ik heb een pracht van een slagzin voor op ons camions.

JEF : Ge hebt gelijk Kamiel. We moeten alles eens rustig bespreken. Een plan maken dat Moniekske valt voor Franco... en zonder dat het opvalt dat wij er voor iets tussen zitten, want ge kent mijn Elvire... Zeg tussen haakjes, wat voor slagzin is dat voor op de camions?

KAMIEL : Roept eens naar boven dat we een spoedvergadering houden in de café "Drie Billetjes", ik zal het u daar allemaal uitleggen.

JEF : (*Gaat naar de deur die naar de bovenverdieping leidt en roept:*) Elvire!! Ik ben mee met Kamiel. We hebben een vergadering in de drie bibibi... bureaus van de bedienden. (*keert zich terug tot Kamiel*) Verdomme, ik had mij bijna missproken. Zeg, welke slagzin hebt ge bedacht?

KAMIEL : (*heel trots*) Ja man, iets waar heel Europa zal naar opkijken. Geschilderd op de flanken van onze camions en in de kleur van ons product... "LOOK WORST HERE I COME".

JEF : (*doet zijn vest aan*) Ja... ja... dat klinkt niet slecht.

KAMIEL : En de verf is al besteld.

JEF : Is dat niet een beetje voorbarig, ons kinderen zijn nog niet met elkaar gehuwd.

KAMIEL : Ik heb mijn zoon al voorbereid. Ik betwijfel het geenszins dat gij ook uw Cupido impulsen zult overdragen bij Moniekske.

JEF : Om eerlijk te zijn, 'n Cupido of Don Juan ben ik niet. Ge gaat mij wel een beetje moeten helpen hoe ik dat best aan boord leg.

KAMIEL : Juist, van Cupido of Don Juan hebt ge niets... alhoewel... ge hebt verdomd veel trekken van Valentino.

JEF : Serieus??? (*trots*) Ze hebben mij dat nog gezegd.

KAMIEL : Haha!! Ze waren dan ook mis, want ik mis me ook steeds tussen Valentino en Buster Keaton. haha!!!

JEF : Plezant, zeer plezant!!!

KAMIEL : Maar jongen toch. Kop op. Uw tijd komt. Wacht tot ge mijn vennoot zult zijn.
Elvierke zal dan nog enkel goed zijn om uw was te doen, uw koffers te pakken en uw lege flesjes eau de toilet weg te werpen.

JEF : Gaat dat vennootschap mijn leven zo veranderen, denkt ge?

KAMIEL : Ha nee zeker! Dan zijn wij zakenmensen naar Europese normen. Dat betekent dineren met de klanten in Frankrijk, Duitsland, Engeland en Spanje.

JEF : Zeg, gij vergeet dat het juist Moniekske is die al die talen spreekt.

KAMIEL : Op zakendiners komt het er alleen op aan om "Hmmm" te zeggen als het goed is en "bahhh" als het tegen valt. Dat zijn Europese normen.

JEF : Meent gij dat?

KAMIEL : Natuurlijk, en nog iets. Dat geldt ook voor de tafeldame die naast u zit. En... er bestaat nog altijd zo iets als een woordenboek in zakformaat, voor andere dringende gesprekken, als ge begrijpt wat ik bedoel???

JEF : Oh!! Kamiel, gij kunt een mens opbeuren. Gij hebt het. Ge doet mijn hartje nu al sneller kloppen.

KAMIEL : Maakt gij maar dat het hartje van Moniekske sneller klopt voor mijn Franco. Dan gaan wij op dat ritme kunnen zingen van "Look worst here I come". *(Beiden gaan vervolgens af.)*

(De woonkamer staat er voor een paar seconden verlaten bij. Plots wordt er aanhoudend aangebeld aan de voordeur. Men hoort Elvire roepen van boven en men ziet haar plots uit de deur of van de trap komen welke leidt naar de bovenverdiepingen.)

ELVIRE : Een beetje geduld! Verdomme, moet ik me soms verongelukken misschien? *(Ze opent de voordeur en het is Emmy.)*

EMMY : Excuseer madam, maar ik dacht dat mijn bazen hier nog waren. Ik wou hen ook eens opjagen. Om die reden bleef ik aanbellen.

ELVIRE : De twee handjes op één buik zijn terug gaan vergaderen.

(Men ziet op de achtergrond Franco staan. Emmy denkt plots aan hem.)

EMMY : Oh ja, 't is waar. Franco is er ook bij. Zijn pa had me gezegd dat hij naar hier moest komen en op hem wachten als hij hem niet thuis trof. Mag hij hier blijven wachten madam?

FRANCO : Dag madam Elvire, mijn pa... eh... heeft gezegd dat ik hier op hem moest wachten... maar feitelijk... euh... versta ik het niet te goed... hij zei me hier... reeds te zullen zijn.

ELVIRE : Ja manneke, ik begrijp dat gij het niet verstaat, ik versta het eigenlijk ook al niet te best meer met die twee directeurs. Hele dagen praten ze over het Europa dat hun perspectieven zal openen, maar volgens mij verstoort het hun geheugen. Nu plots valt het hen in dat ze moeten vergaderen en dat de dag voor dat Moniekske naar huis komt. Ga zitten manneke.

EMMY : Madam, ik vind dat gij het nogal moeilijk hebt met mijn bazen. In feite zijn ze toch zo slecht niet. En hier zult ge er geen last van ondervinden. 't Is hier te warm. 't Is maar bij -4° C dat ze anders beginnen te reageren. Dan worden het echte directeurs, ik kan er van meeklappen.

ELVIRE : Hoe bedoelt ge? Leg mij dat eens uit, kom, ga ook maar eens zitten.

EMMY : (*Zet zich nogal uitdagend neer en verhaalt spottend*) Och madam, ze zijn eigenlijk een beetje zoals ikzelf, nogal onderhevig aan temperatuurschommelingen. En als ge in die koelkasten van het werk staat, blijft ge toch best een beetje in beweging nietwaar?? Zeg kom, ge begrijpt mij toch?

ELVIRE : Wel, niet zo best. Maar ik begin er mij reeds het een en ander bij voor te stellen.

EMMY : Serieus madam, zeg eens... kom, stort uw hartje maar eens uit.

ELVIRE : (*Herpakt zich als echtgenote van de onderdirecteur.*) Tussen haakjes Emmerance. Het is zeker niet mijn bedoeling om me te laten doorlichten, bovendien zijt gij mijn kuisvrouw en niet mijn psychologe. Het wordt trouwens ook stilaan tijd dat ge doet waarvoor ge hier gekomen zijt. Ga maar naar de kamer en begin de ruiten maar te poetsen, zodat we de nieuwe gordijnen kunnen ophangen.

EMMY : Zoals u wilt, nog iets tot uw dienst? (*Springt in militaire houding en gaat vervolgens naar de bovenverdieping.*)

ELVIRE : (*luidop tot zichzelf*) Verdomme, dat mens begint me op de zenuwen te werken met al haar dubbelzinnige praat. Zou mijne Jozef dan toch verborgen kwaliteiten hebben? Oh!!! Wacht maar als ik daar achter kom.

FRANCO : Excuseer madam Elvire.

ELVIRE : (*eventjes vergeten dat Franco er nog zat*) Och ja, da's waar ook. Wat wilt gij zeggen?

FRANCO : Het stoort toch niet dat ik hier nog eventjes blijf wachten? Ik hoor namelijk dat u nog zoveel te doen hebt voor de thuiskomst van Moniek.

ELVIRE : Nee ventje, neemt u maar een Suske en Wiske uit dat mandje. Ik hoop alleen maar dat de heren directeurs terug zijn voor dat Moniekske thuiskomt.

FRANCO : Maar ik dacht dat ze pas morgen naar huis kwam?

ELVIRE : Dat is ook zo... maar gij weet dat allemaal zo goed. Gij stelt u toch niets voor hé? Vergeet niet dat wij recht hebben op privacy en familiale sfeer. Had uw vader Don Juan niet moeten imiteren, dan wist gij best wat dat is familiale sfeer, dat is iets heiligs.

FRANCO : Eh... heu ja... madam u hebt gelijk.

ELVIRE : Ik ga ondertussen naar boven mijn kuisvrouw controleren. Wacht hier maar op die lookworstenmagnaten. *(ze gaat af en pas als ze uit het zicht verdwenen is.)*

FRANCO : Truffelmadam!!! *(Hij schijnt plots innerlijk een verandering te ondergaan als hij alleen in de woonkamer is. Hij stelt zich recht en begint luidop als een dichter voor te dragen.)* Oh Moniekske!!... Ik aanbid je... Welkom... weer... eh gekomen... in Gent, ik bedoel thuis... ik zou willen zeggen wat mijn pa gezegd heeft.. Verdomme... ik maak me weer zenuwachtig... ik moet rustig blijven... niet zenuwachtig worden... inademen heeft mijn pa gezegd... hij heeft het mij nochtans met handen en voeten uitgelegd... ik moet blijven repeteren. *(gaat met uitgestrekte armen in front toneel en knielt)* Oh Moniekske... de warmte uit mijn hart en in mijn armen zullen je de Spaanse temperatuur doen vergeten.

EMMY : Franco, ge ziet dat ge de zoon van uw vader zijt. Hij heeft net hetzelfde temperaturen probleem.

FRANCO : *(springt verschrikt rechtop)* Eh... euch... ik was aan het repeteren.

EMMY : Ik wist niet dat ge toneel speelde.

FRANCO : Ja, ja, het is dat stuk van Romeo en William.

EMMY : Ha maar dat ken ik, het is toch dat wat geschreven werd door Julia Shakespear, nietwaar? *(Ze neemt lachend de thermoskan uit de keuken en begeeft zich vervolgens terug naar de bovenverdieping.)*

FRANCO : *(wacht tot Emmy volledig uit het zich is verdwenen en zegt dan)* Truffelmadam. *(Zet zich vervolgens in de zetel.)*

(Jef en Kamiel komen binnen en Franco staat onmiddellijk onderdanig en beleefd recht.)

FRANCO : Dag pa, dag meneer Jozef.

KAMIEL : Kijk Jozef, daar ben ik nu fier op zie. Het was het eindproduct van mijn eerste ongelukkige relatie, maar ik heb er toch een beleefde van gemaakt hé? (*Richt zich vervolgens tot zijn zoon*) Morgen is het de grote dag vent.

JEF : Ja jongen, uw pa heeft mij reeds op de hoogte gebracht. Hij heeft me verteld dat hij je reeds heel wat instructies en tips gaf op het vlak van passende liefdesverklaringen. Jongen... mijn lot... hm... ik bedoel... uw lot ligt volledig in je eigen handen.

KAMIEL : Vooruit Franco, laat eens horen wat ik u leerde. En vooral geen zenuwachtig gedoe. Vergeet niet dat ge dezelfde vastberaden mannelijkheid van uw vader moet uitstralen.

FRANCO : Zeg pa, dat gaat toch zomaar niet terwijl meneer Jozef hier bij staat.

KAMIEL : Geen valse schaamte hé! Ge doet juist hetzelfde als wat ik u leerde op de thuisrepetities. Kom Jozef help eens een beetje. Zet was kussens op elkaar in die zetel. Dat wordt Moniek. En gij Franco, ge wordt vanaf nu blind en doof voor onze aanwezigheid.

JEF : Wij zorgen er wel voor dat ge morgen volkomen alleen zult zijn met Moniekske, dat is beloofd.

KAMIEL : Komaan, vooruit, laat zien wat ik u leerde.

JEF : Ik ben echt benieuwd.

(Franco gaat ondertussen naar de zetel en knielt neer met gespreide armen.)

KAMIEL : Ssst!!! Breng hem niet uit concentratie.

JEF : Hebt ge voldoende plaats vent?

KAMIEL : Zwijgt zeg ik u!

FRANCO : Oh! Moniekske,... ik aanbid je... de warmte in mijn armen en uit mijn hart zullen je de Spaanse temperaturen doen vergeten.

JEF : Verdomme, dat is prachtig gezegd.

KAMIEL : Ssst! 't Is nog maar 'n begin.

FRANCO : Mijn liefde zal de wolken verdrijven.

JEF : Is dat niet overdreven?

KAMIEL : Neen het is verdrijven, waar hebt gij verdomd uw Nederlands geleerd?

FRANCO : Zeg, maar zo geraak ik mijn concentratie kwijt hoor!

KAMIEL : Dat geloof ik jongen. Zwijg nu eindelijk eens Jozef. Kom vent, toont wat ge waard zijt, geef gas.

JEF : Is dat niet overdreven???

KAMIEL : Nee voor de laatste keer, het is verdrijven. Ik zal het toch wel weten zeker, ik was voor u op school.

JEF : Niet moeilijk ook, mijn thuis lag twee straten verderop.

FRANCO : Zeg, ik stop ermee.

KAMIEL : Nee! Ge doet verder en gij Jozef... gij zwijgt!

JEF : Ja, 't is al goed, ik zwijg al.

FRANCO : De wolken die kunnen opstapelen, dit door gebrek aan wederzijds begrip. Wolken welke op de gemoedstoestand kunnen inwerken. Deze zullen door de warmte van mijn liefde voor u, stijgen tot ver buiten onze dampkring. De dampkring zal door mijn liefde geen horizon meer kennen.

JEF : *(totaal door deze tekst uit zijn lood geslagen.)* Wel ik moet eerlijk bekennen dat ik zoiets nog nooit eerder gehoord heb.

KAMIEL : 't Is imponerend hé?? *(tikt tegen zijn hoofd met de vinger)* Dat komt allemaal hier uit.

JEF : Ik hoop enkel en alleen maar dat het er bij Moniekske zal in gaan.

KAMIEL : Waarom zou het er bij Moniekske niet in gaan, denkt ge?

JEF : Wel, ruimtevaart interesseerde haar nog nooit, ze houdt niet van zwevende toestanden.

KAMIEL : Jozef, gij weet niet wat een vrouwenhart raakt.

JEF : Dat denkt gij. Hebt ge mijn Elvire vroeger gekend?

KAMIEL : Gelukkig niet.

JEF : Hela! Wat bedoelt ge daar nu meer?

KAMIEL : Had ik ze gekend, dan kondt ge nooit mijn vennoot worden. En dan kon Franco ook nooit met Moniekske trouwen.

JEF : Waarom niet?

KAMIEL : Omdat Moniekske dan mijn dochter zou geweest zijn, slimmerd.

JEF : Zijt ge niet beschaamd om zoiets te zeggen in het bijzijn van uw zoon en mijn toekomstige schoonzoon?

KAMIEL : Dringt het bij u door? Dat ge stil moet zijn en zo mijn zoon zijn inspiratie laat ontluiken.

JEF : Inspiratie... inspiratie...

FRANCO : Laat maar pa, ze is al lang zoek.

KAMIEL : *(schreeuwt boos)* Zoekt!! Zoekt!! Zeg ik je!!!

FRANCO : Ja pa. (*Vleit zijn hoofd tegen de op de zetels gestapelde kussens.*) ... Oh! Moniekske... Uw harttonen registreren de symfonie van mijn dromen.

(*Elvire en Emmy komen juist op dit gezegde terug de kamer binnen. Ze zien Franco tegen de kussen aan praten en hebben ook het laatste van zijn uitingen gehoord.*)

ELVIRE : Wat is dat hier allemaal?

EMMY : Oh, dat madam, dat is een passage uit het stuk van Julia Schake... spier.

(*Franco springt verschrikt recht. Jef oppert wat onverstaanbare taal.*)

KAMIEL : Dames, jullie zijn mis... of beter... jullie zijn helemaal lelijk mis. Jullie zijn zopas getuige geweest van een héél klein stukje uit onze planning voor het veroveren van Europa. Wij gaan namelijk een televisiespot laten opnemen. Een reclame op de televisie van ons product.

JEF : Ja... want daar zit echt muziek in.

ELVIRE : Ja maar! Wat harttonen en muziek nu te maken hebben met lookworsten of nog beter welke symfonie er het beste bij past, dat gaat mij toch een beetje te ver, ik begrijp er niets meer van.

KAMIEL : Elvierke, laat dat maar aan ons over ook. Wij weten hoe ge best de Europese markt kunt veroveren.

EMMY : Verwarren jullie de markt niet met het veroveren van een hartje?

JEF : Hm... Emmerance... uw taken liggen anders binnen ons bedrijf.

EMMY : Prachtig, gaat ge het eindelijk openbaren?

KAMIEL : (*Komt onmiddellijk tussen om Jef uit deze penibele situatie te halen waarin Emmy hem drijft door scherpe vraagstellingen.*) De expansie van het bedrijf is de taak van de directie en daar staan wij samen garant voor.

EMMY : Ge moet nu horen. Zo 'n geleerde woorden voor een worstenbedrijf.

KAMIEL : Ja kind, dat maakt dan ook duidelijk het verschil tussen de leiding van het bedrijf en een kuisvrouw.